

Kahrolsun Stalinistler! Kahrolsun Bürokratlar!

Hepimiz, 19 ve 20 Ekim tarihlerinde gerçekleşen 48 saatlik grev sırasında, Yunan Stalinistlerinin öteki solcu sendikacılar ve polis güçleriyle işbirliği içerisinde yarattığı kabusu deneyimledik ve anti-otoriter saflardan kimi yoldaşlar ciddi bir biçimde yaralandılar. KKE (Yunan Komünist Partisi) üyelerinin üstlendiği polislik rolünün altını çiziyoruz: kafalarında kasklar, ellerinde sopalar, arkalarında çevik kuvvet güçleri, parlamento önünde askeri düzende konularak eylemcilerle yüzleştirdiler, kimseyi yaklaştırmamaya çalıştılar, gazetecilere dahi kimlik sordular ve daha sonrasında kordonlarını delmeye çalışanlara vahşice saldırdılar. Çatışmaların başladığı esnada, çevik kuvvet ekipleri Stalinistleri korumaya koşarak kimyasallar ve göz yaşartıcı bombalar kullanarak eylem alanını boşaltmaya çalıştılar. Sonradan Stalinistlerin polisle, eylemin polisliğini kendilerinin yapmasına izin verecek bir anlaşmaya vardıkları ortaya çıktı. Edindiğimiz bilgilere göre, KKE ile öteki sol parti ve çevrelerin sendikacıları arasında da, herkesin KKE'nin hegemonyasını kabul ederek parlamentoya yakın belirli bölgelere alınması minvalinde, benzeri anlaşmalar yapıldı. Sonrasında bu unsurlar, KKE'nin 'anarko-faşistlere', 'paramiliterlere', kısacası yapılan anlaşmanın parçası olmayan, onu kabul etmeyen ve kordonu kırmaya çalışan herkese yaptıkları kinamayı tamamen desteklediler.

Kapitalist saldırı derinleştikçe, böylesi 'sorunlu' kitle eylemlerinin Yunan tipi 'öz-polisliğinin' yapılması, solcu siyasi partiler ve solcu sendika bürokrasisinin, geçtiğimiz Haziran ayında gerçekleşen meydanlar hareketinde¹ (çok çelişkili bir biçimde de olsa) ölümcül kışaklarından kurtulmuş proleter kitleden aldıkları intikamın işaretiydi. Neredeyse bütün sol ve solcu örgütlerin ve sendikaların onayıyla KKE ve polis teşkilatının ortaklaşa planladığı bu kamu-düzeni polisliğinin bir milli birlik hükümetinin (sokaklardaki) görünür yüzü olup olmadığını söylemek için erken olmakla birlikte, düşmanın ilerleyişine dair kaleme aldığımız iki açık mektupta da ifade ettiğimiz üzere² kapitalist devletin bize karşı çok fazla alternatif polislik yöntemin yanı sıra çok fazla solcu rezerve de sahip olduğu, çarpıcı bir biçimde gözler önüne serildi. Bu noktada, bu açıklama kaleme alınmadan bir gün önce Eleftherotypia isimli büyük bir liberal gazetede yer alan şu alıntıya dikkat çekmek istiyoruz:

"Güvenlik güçlerinin, sürekli yükselmeye devam edecek olan toplumsal tepkilere müdahale doktrinlerinde yeniden düzenleme çabalarının gerçekleşiyor olduğu aşikardır. Ekonomik önlemlerden bu denli muzdarip olan bir toplum, şiddeti kendi içinde bir amaç olarak görenleri yalıtmanın bir yolunu bulmamış veya bunu yapmak istemeyen baskı güçleriyle ezilemez.

Geçtiğimiz günlerde yaşanan olaylar, eğer bu olaylara 53 yaşında PAME üyesi bir sendikacının ölümü damgasını vurmamış olsaydı, polis doktrininde eylemlerin daha yumuşak bir biçimde yönetilmesi yönünde etkin bir değişimin bir işareti olarak görülebilirlerdi. Ki 90'larda MAT'ın [TPTG: Yunan çevik kuvveti] tasarımı yapan ve ismi 1995'te Maximou'dan [TPTG: Başkanlık Konutu] emeklilere karşı yapılan saldırıyla özdeşleşmiş olan Christofareizis C.'nin emeklilikten geri çağırılıp katılımına dair böylesi

bir değerlendirme yapılabilirdi. Gözlemlenen bir diğer değişiklik ise, oto-kontrol ve eylemlerin öz-muhafızlığı için bıyık altından örgütlü sendikalara güç verilmesi doktrinine geri dönülmesiydi.

Perşembe günü PAME üyelerinin Meçhul Asker anıtındaki eylemlerini yalnızca defansif olarak değil ofansif olarak da muhafaza etmeleri, eylemci kitlesine sorun çıkartıcıların sızmasını engellemek amacıyla eylemcilerin ilk sözü söyleyecek öz-denetimlerine yer bırakan yeni bir taktiğin başlangıcıydı. Bu riskli bir yaklaşım, zira polisin göze batmadan geride dururken eylemciler arasında yaşanan inanılmaz şiddet daha ciddi sonuçlar doğurabilirdi. Bununla birlikte, polisin olaya herhangi bir müdahalesi çok daha kötü sonuçlar da doğurabilirdi. Her halükarda, müzakerelerden sonra bu taktiğin yeniden uygulanması yüksek ihtimal.

Bu kritik dönemde, Chr. Papoutsis'in [TPTG: Eski adıyla Kamu Düzeni Bakanı, veya PASOK hükümetinin neo-orwellvari dilinde verilen yeni adıyla Vatandaş Koruma Bakanı] yalnızca liderlik düzeyinde değil, kadronun bütün düzeylerinde daha yumuşak bir yönetim arzuladığı açıktı. Bu yüzden, geçtiğimiz aylardaki eylemlerde eylemcileri ve gazetecileri ciddi bir biçimde yaralayarak polisin imajını zedelediğini düşündüğü sert polisleri tayin ettirdi. Şüphesiz, dengeyi sağlamak amacıyla, deneyimli bir eski kurtu da işe alarak onu operasyon danışmanı konumuna getirdi.

Bir yılı aşkın bir süredir, bakan güvenlik güçleri içerisindeki demokrasi eksikliğinden bahsediyor ve kimi yapılara, birimlere ve kumandanlara saldırmaktan çekinmeyeceği tehditini ortaya attı. Şüphe yok ki bu kumandanları iki yıl, o dönem yapılan resmi açıklamaya göre sokakları geri kazanmak için saldırgan doktrin uygulanırken önce atayan yine aynı hükümetti.

Öğrenci Al. Grigoropoulos'un öldürülmesi polisler açısından geniş bir etki yarattı, zira toplumun devasa kesimlerinde meşruluklarını yitirdiler, yani toplumsal ve mesleki olarak marjinalleştiler. Ekonomik krizin insanları mahvettiği ve toplumsal uyumdaki çatlakların artmakta olduğu, yani geçtiğimiz onyılların en kötü dönemine denk düşen şu günlerde, Vatandaş Koruma Bakanlığı'nın mesleki öz-tasfirinin ve davranışının dönüştürülmek yönünde bir çabası var."³

Bu durumda, kimi çevik kuvvet polislerinin eylemcilere sizi savunmak için buradayız demeleri şaşırtıcı değildir!

Tüm bunlara rağmen, hem her renkten polise ve onların çeşitli yöntemlerine, hem de işçi sınıfına karşı gerçekleştirilen kapitalist saldırılara karşı mücadele sürüyor!

TPTG

1. Yunanistan: Kitle Meclisleri Hareketi, TPTG

2. www.tapaidiatiscalarias.org/wp-content/uploads/2011/10/OPEN_LETTER.pdf ve www.tapaidiatiscalarias.org/wp-content/uploads/2011/10/OPEN_LETTER_2.pdf

3. Yunan Polisi: Yeni doktrin yumuşak-yumuşak, Eleftherotypia, 13/11/2011